



DUMNEZEU POATE MAI MULT

pastor Daniel Chereji

„Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.”

(Efeseni 3:20-21)

Câtă binecuvântare stă în faptul că ne putem folosi de marele privilegiu al rugăciunii și ori de câte ori suntem în situații dificile avem posibilitatea să apelăm cu încredere la tronul harului lui Dumnezeu și să fim ascultați.

Deși Dumnezeu urmărește în primul rând binecuvântarea noastră spirituală, oamenii au în general cereri legate de dimensiunea aceasta trecătoare, își doresc sănătate, viață nestingherită și prosperi-



tate materială.

Oamenii lui Dumnezeu au știu însă să ceară binecuvântări spirituale, iar Dumnezeu a știut să le dea întotdeauna mai mult.

Cu toate acestea, oricât de corect ne-am ruga, oricât de bine am ști ceea ce ne dorim, Dumnezeu este Cel care ne cunoaște mai bine și ne poate da mai mult.

Este bine să strigăm către Domnul, este bine să ne aducem cererile înaintea Lui, este bine să știm cât mai specific ceea ce vrem, dar în ciuda acestor lucruri trebuie să avem în vedere faptul că Dumnezeu poate întotdeauna mai mult.

Dincolo de ceea ce putem noi gândi, dincolo de ceea ce putem cere, Dumnezeu poate mai mult.

Este bine să visăm și să încercăm să avem o viață cât mai frumoasă, dar ar fi și mai bine dacă i-am încredința această sarcină Domnului, fiindcă El poate mai mult.

Este bine să-ți porți de grijă, să fii prudent și să-ți protejezi viața, dar dacă îți încredințezi viața Domnului, El poate mai mult.

Este bine să fii preocupat de viitor, dovedind astfel că ești un om prevăzător, dar dacă îl rogi pe Domnul să se ocupe de viitorul tău, El poate mai mult.

Este bine să-ți imaginezi veșnicia și cum va fi locul în care vei sta pentru totdeauna în prezența Domnului, însă când vei ajunge acolo îți vei da seama că El s-a gândit să-ți ofere mai mult.

Dorindu-ți să fii binecuvântat de lume, lumea îți va oferi nimicuri, binecuvântându-te tu, vei obține fărâmituri, lăsându-l pe Dumnezeu să îți binecuvânteze viața, vei realiza că El poate să facă întotdeauna mai mult.

ANUNȚURI

Miercuri, 29.07.2009, coriștii sunt invitați la repetiție în vederea misiunii de la **Arad din 1-2.08.2009** și a nunții din **08.08.2009.**

APRECIEREA DE SINE

Relația noastră cu noi înșine trebuie să fie conform Scripturii. Dacă ea este corectă va duce la relații corecte între noi, credinșii..

Romani 12:3: „... eu spun fiecăruia dintre voi să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine...”

Aprecierea de sine este necesară, dar ea trebuie să fie corectă, realistă. Subaprecierea te face mic, incapabil de a face ceva, iar supraaprecierea te ridică deasupra celorlalți. Trebuie să ne măsurăm după măsura de credință pe care am primit-o de la Dumnezeu – spune versetul 3, iar, în continuare, versetul 4 ne arată că fiecare trebuie să fim parte a unui întreg.

Din păcate atâția creștini nu sunt ceea ce spun că sunt! Din păcate, între creștini se strecoară dorințe personale care se vor impune celorlalți! Mulți uităm că „alcătuim un singur trup în Hristos” (versetul 5). Fiecare particică a trupului are rolul ei propriu, dar, de asemenea, „fiecare în parte suntem mădulare unii altora”. Asta înseamnă slujire.

Nu este atât de greu să slujim, doar că noi ne lăsăm mânați de tiparul de gândire al lumii. Trebuie să ne transformăm prin înnoire, să ne redefinim relația cu noi înșine pentru a avea relații corecte între noi.

Vom fi gata să facem acest lucru dacă vom căuta neîncetat voia lui Dumnezeu. El să ne ajute!

Carmen Cîrțiu



**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252

Web: www.biruinta.ro

E-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

PICĂTURA DE CURAJ

Camelia Sabau

„Așa ceva nu se mai poate... Nu mai înțeleg nimic!... parcă ar fi sfârșitul lumii”... Iată expresii pe care le auzim aproape în fiecare zi... Simțim zilnic zbaterea lumii în toate domeniile vieții noastre. Trăim într-o lume agitată, frământată, dezorientată, în care evenimentele bune și rele se succed cu o viteză amețitoare. N-avem nici măcar răgazul să percepem corect ce se întâmplă, să gândim și să înțelegem. Parcă și gândirea ne e „virtuală” și uneori și sentimentele... Și în tumultul acesta, în acest vârtej de viață netrăită... se aud, parcă șoptind, nostalgici... ce-si amintesc de evenimentele trecute, de lucruri vechi, de atitudini sau sentimente aproape uitate... și relațiile lor întotdeauna se sfârșesc cu un lung oftat și cu o întrebare: „Ce va mai fi oare mâine?”

În vremurile acestea zbuțumate când dinți de așa-zisă criză ne rad mărunț, copiii Domnului... peste toate zgomotele și urletele lumii... aud glasul Domnului: „Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut... Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi! Iată, voi face ceva nou și-i gata să se

întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustie și râuri în locuri secetoase.” (Isaia 43:1, 18-19).

Când aude aceste cuvinte de la Domnul orice copil de Dumnezeu știe că „drumul” și „râul” înseamnă călăuzire și ocrotire, salvare și izbândă... înseamnă că ajungi la liman... că Domnul a trasat calea și mai lasă și binecuvântări de apă în locuri secetoase.

De ai de străbătut „drumuri muntoase” (Isaia 45:2-3), de te apasă necazuri și dureri cât munții cei mai înalți, El, Domnul merge înaintea ta și rupe zăvoarele de fier și-ți descoperă „vistierii ascunse, bogății îngropate” (Isaia 45:6)... ca să se știe de la răsăritul până la apusul soarelui că El este singurul Dumnezeu și așa ocrotește Domnul pe copiii Lui.

Cel ce întocmește lumina și face întunericul, Cel ce dă propășirea și aduce restriștea (Isaia 45:78) și lasă „să picure cerurile de sus și să plouă norii neprihănirea”... Cel ce deschide pământul „să dea din el mântuirea și să iasă totodată din el izbăvirea”... El, Domnul cel Atotputernic să vă călăuzească pașii prin orice criză din lumea aceasta... și pe drumurile de El nețezite să calcați cu siguranță și încredere.

Biruitoților!... ne așteaptă veșnicia!



BUNĂTATEA

Anca Sabău

**„Să nu te părăsească
bunătatea și credin-
cioșia: leagă-ți-le
de gât, scrie-le pe
täblița inimii tale.
Și astfel vei căpăta
trecere și minte sănă-
toasă înaintea lui Dum-
nezeu și înaintea
oamenilor.”**

Proverbe 3:3-4

Cartera Proverbelor abordează probleme practice legate de viața cotidiană, cum ar fi mândria, bogăția, prietenia, dar și bunătatea. Bunătatea este unul din atributele lui Dumnezeu și deoarece El dorește să fim asemenea Lui, ne îndeamnă la bunătate față de dușmani, bolnavi sau străini.

Din Galateni 5:22 aflăm că bunătatea este roada Duhului Sfânt. În consecință, dacă un om nu este umplut de Duhul Sfânt nu are cum să fie bun. Prin natura sa omul este rau, iar cel puțin la noi în țară comunismul, care i-a implementat omului în gândire lupta de clasă și ura, l-a ajutat să fie și mai rău. Totuși, atunci când un om își recunoaște păcatele și Duhul Sfânt îi umple viața va avea ca rezultat bunătatea.

Cum se manifestă bunătatea? Bunătatea este atentă la alții, are grijă de cei din jur până la jertfire, bunătatea se dăruiește și se sacrifică.

De ce să fii bun? Deoarece, potrivit cu Proverbe 3:3, Dumnezeu ne poruncește

să fim buni, iar, în consecință, vom căpăta trecere înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Exemplul cel mai elocvent cu privire la amprenta pe care o lasă bunătatea unui om asupra celor din jur este cel al lui Iosif al II-lea. Reformele iosefine, care au dus la emanciparea romanilor din Transilvania, au cultivat în mentalul colectiv al vremii ideea „bunului împărat”. Această idee o găsim prezentă trei secole mai târziu când încă se mai scriu lucrări despre „bunătatea” împăratului austriac.

Cu siguranță despre bunătatea noastră nu se va scrie trei secole la rând, însă Biblia ne asigură în Proverbe 19:22 că „ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui”. Ca urmare, fiecare ar trebui să ne dorim a fi plini de farmec pentru cei din jur.